

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev s členom 12 Uredbe (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah (UL L 47, str. 1) in s členom 31 Uredbe Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami (UL 2005 L 22, str. 1), v predpisanem roku

Izrek

1. Italijanska republika, s tem da ni sprejela nacionalnih ukrepov, potrebnih za izvajanje, prvič, člena 12 Uredbe (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah in, drugič, člena 31 Uredbe Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami, ni izpolnila obveznosti iz navedenih uredb.

2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 80, 27.3.2010.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. julija 2010 –
Evropska komisija proti Francoski republiki**

(Zadeva C-35/10) (¹)

**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/21/ES —
Varstvo okolja — Ravnanje z odpadki — Izkopavanje rude —
Nesprejetje v predpisanem roku)**

(2010/C 246/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghélis in J. Sénéchal, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in S. Menez, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje vseh predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L 102, str. 15), v predpisanem roku

Izrek

1. Francoska republika, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih potrebnih predpisov za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 80, 27.3.2010.

**Pritožba, ki jo je Centre de Coordination Carrefour SNC
21. maja 2010 vložil zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi
senat) z dne 18. marca 2010 v zadevi T-94/08, Centre de
Coordination Carrefour proti Komisiji**

(Zadeva C-254/10 P)

(2010/C 246/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Centre de Coordination Carrefour SNC (zastopniki: X. Claretout, C. Docclo in M. Pittie, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

— Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno,

— izpodbijana sodba naj se zato razveljavi,

— in zato naj se:

— bodisi zadeva vrne Splošnemu sodišču, da o njej ponovno odloči;

— bodisi o njej dokončno odloči in ugotovi predlogom tožeče stranke na prvi stopnji, sporna odločba pa naj se razglasi za nično ⁽¹⁾;

— Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje pritožbe pritožnica navaja pet razlogov.

S prvim razlogom pritožnica navaja, da Splošno sodišče ni spoštovalo obveznosti obrazložitve, ker je odločilo, da pritožnica nima pravnega interesa za vložitev sporne odločbe, ker nima veljavnega dovoljenja, ki se zahteva po belgijskem pravu, in da dopustnost njene tožbe ni bila odvisna od obstoja veljavnega dovoljenja. Taka obrazložitev je torej protislovna, saj Splošno sodišče ne more hkrati razsoditi, da ni pravnega interesa zaradi neobstoja veljavnega dovoljenja in da tako dovoljenje ni pomembno za presojo, ali je tožba dopustna.

V drugem predlogu pritožnica navaja, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, kot so mu bila predstavljena, ker ni upoštevalo sistematike belgijske zakonodaje glede centrov za usklajevanje, ker je zmotno razlagalo kraljevi odlok št. 187 z dne 30. decembra 1982 o ustanovitvi centrov za usklajevanje ⁽²⁾, ker je izkrivilo njegovo vsebino in ker ni upoštevalo hierarhije virov belgijskega prava. Zadevni belgijski odlok je v bistvu odlok s posebno močjo, ki je v belgijskem pravu pravno enakovreden zakonu in se ga še vedno uporablja za pritožnico, ki ima zato dovoljenje za obdobje deset let.

V tretjem predlogu pritožnica navaja, da je Splošno sodišče kršilo pravnomočnost sodbe Sodišča z dne 22. junija 2006 v zadevi Belgija in Forumu 187 proti Komisiji (C-182/03 in C-217/03) v delu, v katerem je menilo, da je bil učinek razglasitve sporne odločbe s to sodbo prepovedati podaljšanja veljavnosti dovoljenj centrom za usklajevanje od vročitve sporne odločbe. Vendar pa je bila sporna odločba s sodbo Sodišča razglašena za nično prav zato, ker ni bilo ustreznih prehodnih obdobij za centre za usklajevanje, katerih zahteva za podaljšanje veljavnosti je na dan te vročitve bila vložena, vendar o njej še ni bilo odločeno, ali katerih dovoljenje je poteklo na dan vročitve sporne odločbe ali malo pred njim.

V četrtem razlogu pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je narobe razlagalo pojem, pravni interes, ker je odločilo, da tožba, ki jo je vložila pritožnica, slednji – če bi z njo uspela – ne bi prinesla koristi, ker ni gotovo, ali bi belgijski organi ob razgla-

sitvi ničnosti izpodbijane odločbe priznali ohranitev statusa pritožnice kot centra za usklajevanje po 31. decembru 2005. Na eni strani belgijski organi v obravnavanem primeru nimajo nobene možnosti proste presoje, saj se dovoljenje dodeli za deset let, če so izpolnjeni pogoji iz kraljevega odloka št. 187. Na drugi strani je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi samo ugotovilo, da belgijski organi niso izključili možnosti, da tožeča stranka koristi zadevni režim tudi po 31. decembru 2005, in da so se odločili, da zanjo ne bodo uporabili sankcije, dokler ne bo dokončno odločeno o njeni tožbi.

V petem, in s tem zadnjem razlogu, pritožnica nazadnje navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je odločilo, da začasni ukrep ne more učinkovati retroaktivno. Ni namreč redko, zlasti ne na davčnem področju, da prehodno obdobje začne teči na nek predhodni datum.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2008/283/ES z dne 13. novembra 2007 o shemi pomoči, ki jo je Belgija namenila centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji, in o spremembi Odločbe 2003/757/ES (UL 2008, L 90, str. 7).

⁽²⁾ Moniteur belge z dne 13. januarja 1983, str. 502.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 27. maja 2010 vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) – Döhler Neuenkirchen GmbH proti Hauptzollamt Oldenburg

(Zadeva C-262/10)

(2010/C 246/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Döhler Neuenkirchen GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Oldenburg